

der. Det er noget med direkte tiltale, man ikke må bruge. Der er mange sjove regler herinde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.45

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret retssikkerhed for borgere i skattesager.

Af Anders Samuelson (RV) m.fl.
(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det Radikale Venstre har fremsat dette beslutningsforslag, som opfordrer regeringen til i indværende folketingsssamling at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de fornødne administrative ændringer, der forbedrer borgernes retssikkerhed.

Ifølge beslutningsforslaget skal principperne i forbindelse med omkostningsgodtgørelse i skattesager ændres fra den nuværende 50 pct.-regel til samme princip, som gælder ved domstolene. Dette indebærer bl.a., at det er den instans, der træffer afgørelsen i selve sagen, som samtidig afgør, hvor stor omkostningsgodtgørelsen skal være, og at omkostningsgodtgørelsen skal fastsættes ud fra det udgangspunkt, at der er 100 pct. godtgørelse, hvis skatteyderne opnår 100 pct. medhold i sagen.

Regeringen er naturligvis altid parat til at se på tiltag, som kan forbedre borgernes retssikkerhed, og regeringspartierne har da også gennem adskillige år været optaget af at forbedre skatte-

borgernes retssikkerhed på netop godtgørelsesområdet. At der ikke allerede er sket væsentlige forbedringer på dette område, skyldes alene det forhold, at det hidtil ikke har været muligt at få overbevist et flertal i Folketingets partier om det rimelige og retfærdige i at få ændret retstilstanden på området.

Det burde jo forekomme enhver indlysende, at det er krænkende for retsbevidstheden, at en skatteyder kan stå tilbage med udækkede udgifter efter at have vundet sin skattesag. Men det er altså Folketinget, som i hvert fald hidtil har ment, at det er rimeligt, at det skal koste at få ret.

For så vidt har regeringen allerede opfyldt beslutningsforslagets opfordring til at forbedre retssikkerheden på godtgørelsesområdet. Regeringen har nemlig i går fremsat et lovforslag, som yder den skatteborger, der vinder sin skattesag helt eller i overvejende grad, fuld omkostningsgodtgørelse, dvs. med en godtgørelse på 100 pct. Konstateres det således, at skatteyderne blot har vundet sagen i overvejende grad, får vedkommende altså også fuld dækning.

Svagheden ved det foreliggende beslutningsforslag er efter min opfattelse navnlig det millimeterretfærdighedsprincip, som ligger bag udmålingen af godtgørelsens størrelse. Det indebærer nemlig, at myndighederne skal finde frem til netop den størrelse af godtgørelsen, som sagens udfald er udtryk for: 87,3 pct. eller 63,8 pct. – hvordan skal man i en retssag finde frem til det helt nøjagtigt på decimaler? Og hvis ikke, bliver der så en retssag om, hvorvidt det nu skulle have været 87,3 eller 95,4 pct. af sagen, skatteyderen vandt? Og hvis vedkommende får principielt medhold, hvordan skal man så opgøre det principielle i procenter?

Jeg vil sige, at jeg deler i høj grad hensigten med Det Radikale Venstres initiativ, men går ikke ind for det administrative besvær, som det fører med sig. Vi kan på denne baggrund ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, men derimod anbefale det lovforslag, vi selv fremsatte i går, og som har den fulde effekt: Når man vinder helt eller delvis, får man fuld dækning for sine omkostninger.

Freddy Dam (V):

Det er Venstres grundlæggende opfattelse, at er det således, at en skatteyder har vundet en skattesag eller fået medhold i overvejende grad, skal hans udgifter til sagkyndig bistand godtgøres fuldt ud og ikke som hidtil kun godtgøres med 50 pct. Det er ligeledes Venstres opfattelse, at